

**ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ**

Конкурентоспроможність на міжнародному ринку є важливою характеристикою економіки кожної держави та України зокрема. Але в останні роки можливості підприємств конкурувати один з одним все більше залежать від конкурентного статусу на ринках та інноваційного потенціалу підприємства. Активне застосування підприємствами інновацій у своїй діяльності сприяє орієнтації на інноваційний тип розвитку країни, а отже, і впливає на загальний соціально-економічний результат в масштабах всього суспільства.

Інноваційна діяльність для підприємства є окремим, актуальним в сучасних умовах, функціональним напрямом. Але тут закладено подвійний зміст. По-перше, упровадження інновацій визначає в більшому ступені конкурентоспроможність продукції підприємства на товарних ринках, а по-друге, формує його конкурентоспроможність за різними напрямками діяльності. До основних факторів, що стримують інноваційну діяльність промислових підприємств, належать: нестача власних коштів на впровадження інноваційних проектів з великими обсягами фінансування, недостатня підтримка інноваційного розвитку з боку держави, недосконалість законодавчої бази, фактична відсутність ефективної внутрішньої системи мотивації персоналу.

Вирішити більшість проблем можливо завдяки впровадженню інновацій стратегічного спрямування за різними напрямками виробничої, управлінської та організаційної діяльності. В сучасних умовах ефективне стратегічне управління інноваційною діяльністю і високий інноваційний потенціал визнані вирішальними факторами конкурентних переваг підприємств, зміцнення їх економічної стійкості та ринкових позицій. Стратегічне управління інноваційною діяльністю сприяє більш ефективному використанню наявних у підприємства ресурсів та можливостей, активізації всіх бізнес-процесів і забезпечує передумови для гнучкого реагування організації на постійні зміни у зовнішньому середовищі.

На основі вивчення теорії та практики сучасної інноваційної діяльності запропоноване таке визначення: *стратегічне управління інноваційною діяльністю підприємства* - процес, що включає управлінські впливи на зміни складових стратегічного інноваційного потенціалу з метою розробки, ефективної організації та реалізації інноваційних заходів і проектів, що дозволяє імплементувати конкурентні переваги і підвищити конкурентоспроможність підприємства на довгострокову перспективу.

Стратегічний інноваційний потенціал (СІП), будучи частиною кожного компонента структури загального потенціалу підприємства, визначає його можливості здійснювати різні види інноваційної діяльності. У зв'язку з цим було виділено п'ять його структурних складових: науково-технічна, виробничо-технологічна, фінансово-економічна, кадрова та інформаційна.

Узагальнюючи вище викладене, доцільно сформувати механізм стратегічного управління інноваційною діяльністю промислового підприємства. Реалізація даного механізму забезпечується такими етапами:

- 1) формування СІП в області всіх необхідних ресурсів з урахуванням особливостей розробки і реалізації організаційних заходів для активізації впровадження інновацій стратегічного спрямування;
- 2) дослідження функціональних зон (n – їх число) підприємства відповідно до можливих інноваційних напрямів розвитку;
- 3) вибір із множини потенційних інновацій за обраними критеріями тих, що можуть бути впроваджені впродовж стратегічного періоду;
- 4) інтегральна оцінка інновацій;
- 5) прийняття управлінських рішень про кінцевий вибір інноваційних проектів (заходів) для впровадження за етапами стратегічного періоду та розробка інноваційної стратегії підприємства.

Рівень стратегічної інноваційної активності підприємств буде залежати від ефективності СІП, вибору інноваційної стратегії, яка б відповідала фінансовим можливостям та установленим стратегічним цілям розвитку, ступеня ризиків впровадження запланованих заходів для реалізації економічної та соціальної політики.